

«Εύκολα κατατάσσουμε τους ρόλους σε “καλούς” και “κακούς” – Στη ζωή δεν κάνουμε αυτήν την αυτοκριτική» – Η Πολυξένη Σπυροπούλου στο TheOpinion

O theopinion.gr/ellada/politismos/eykola-katatassoyme-toys-rolouys-se-kaloys-kai-kakoys-sti-zoi-den-kanoyme-aytin-tin-aytokritiki-i-polyxeni-spyropoyloy-sto-theopinion/

Δέσποινα Δαϊλιάνη

3 Μαΐου 2023

«Ο κατά φαντασίαν ασθενής» του Μολιέρου παρουσιάζεται, από το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, στη Μονή Λαζαριστών (Σκηνή Σωκράτης Καραντινός) μέχρι και τις 14 Μαΐου.

Η Πολυξένη Σπυροπούλου -σε μια σύντομη επαγγελματική ανασκόπηση η οποία, αδιαμφισβήτητα «αδικεί» την πορεία που έχει στη φαρέτρα της- δουλεύει αρκετά χρόνια ως ηθοποιός, έχοντας αποφοιτήσει από το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος και μαθητεύσει, στο Ινστιτούτο Γκροτόφσκι, σε τεχνικές σωματικού θεάτρου.

Παράλληλα, είναι και εμπυχωτρία – εκπαιδεύτρια· έχει τις δικές της ομάδες εμπύχωσης, όπου το θέατρο χρησιμοποιείται σαν εργαλείο ψυχικής ενδυνάμωσης μειονοτήτων και γυναικών. *«Είναι πολύ τροφοδοτικό για έναν ηθοποιό να δουλεύει με ανθρώπους που βλέπουν το θέατρο σαν εργαλείο δύναμης για τη ζωή τους»*, παραδέχεται χαρακτηριστικά.

Την περίοδο αυτήν πρωταγωνιστεί στον «Κατά φαντασίαν ασθενή», ένα από τα πιο γνωστά έργα του Μολιέρου, που ανεβαίνει, έως τις 14 Μαΐου, στη σκηνή Σωκράτης Καραντινός στη Μονή Λαζαριστών. Αναφέρει στο TheOpinion:

«Έτυχε αυτό το έργο, τώρα, να αφορά και την κατάσταση έξω μας και την κατάσταση μέσα μας. Είναι, δηλαδή, πολύ ενεργό αυτήν την στιγμή μέσα μας. Δεν θα έλεγα επίκαιρο, γιατί δεν μου αρέσει η λέξη και δεν το δουλέψαμε και με επικαιροποίηση. Αλλά σίγουρα το δουλέψαμε με βάση τα παρόντα ερεθίσματα· πώς, δηλαδή, μπορεί ένα έργο του Μολιέρου, που γράφτηκε τον 17ο αι., να είναι τόσο φρέσκο, δυνατό και να έχει τόσο σημαντικό αντίκρισμα και συνολικά και ατομικά, προσωπικά.

Ο Μολιέρος έγραφε κείμενα που αγγίζουν τον βαθύ ψυχισμό του ανθρώπου.

Χρησιμοποιούσε το γέλιο και το χιούμορ σαν ένα όπλο ενάντια σε πάρα πολύ τραγικές και δύσκολες καταστάσεις ζωής. Αφορούν σε όλους τους ανθρώπους, σε όλες τις εποχές.

Οπότε, καλούμαστε κι εμείς, ως καλλιτέχνες, να εμβαθύνουμε σε αυτά που ενέπνευσαν και τον ίδιο και να μπορούμε σε όλα τα “μαγικά” συρτάρια αυτών των έργων, που είναι πολυδιάστατα».

«Είναι εύκολο στο θέατρο να δώσουμε αυτές τις ταμπέλες»

Στη συγκεκριμένη παράσταση υποδύεται τη Μπελίνα. Μία επιτήδεια, θα μπορούσαμε να την χαρακτηρίσουμε, προσωπικότητα. Ή μήπως όχι;

«Πολύ εύκολα κατατάσσουμε τους ρόλους σε “καλούς” και “κακούς”, κάτι το οποίο δεν το κάνουμε στη ζωή μας. Θέλω να πω ότι, καθημερινά, όλοι οι άνθρωποι βρισκόμαστε αντιμέτωποι με άλλους ανθρώπους που μας εκμεταλλεύονται στυγνά. Παρόλα αυτά, όχι μόνον δεν τους χαρακτηρίζουμε “κακούς” ανθρώπους, αλλά τους στηρίζουμε, τους ψηφίζουμε, τους κολακεύουμε και θέλουμε να τους έχουμε στη ζωή μας.

Είναι εύκολο στο θέατρο να δώσουμε αυτές τις ταμπέλες. Στη ζωή μας δεν κάνουμε αυτήν την αυτοκριτική. Σαφέστατα ο ρόλος αφορά σε μία γυναίκα που είναι τυχοδιώκτρια· προσπαθεί, δηλαδή, να εκμεταλλευτεί τις ευκαιρίες και να ζήσει όσο το δυνατόν καλύτερα. Εγώ θα πω, όχι υπερασπιζόμενη τη Μπελίνα, αλλά για οποιαδήποτε γυναίκα έχει βρεθεί σε ένα καθεστώς εξαιρετικά πατριαρχικό και πιεστικό είτε το ήθελε είτε όχι είτε λόγω συνθηκών και, παρόλα αυτά, είναι αναγκασμένη να το υποστεί: στ’ αλήθεια, πόσο εύκολα μπορούσε εκείνη την εποχή, αλλά ακόμα και σήμερα, να φύγει από αυτό το περιβάλλον; Ή, τελικά, να μείνει και να συμβιβαστεί με αυτό, να πορευτεί και να κοιτάξει να ωφεληθεί;», επισημαίνει η Πολυξένη Σπυροπούλου στο TheOpinion και συμπληρώνει:

«Προσπαθήσαμε με τον σκηνοθέτη, να δούμε τον ρόλο σε ένα βάθος ανθρώπινο και να μην βάλουμε μια ταμπέλα μονοδιάστατη. Νομίζω ότι σε μία σχέση γάμου -δυστυχώς οι περισσότερες σχέσεις έχουν γίνει μια εμπορική συνδιαλλαγή- ο ένας κάτι δίνει, ο άλλος κάτι παίρνει.

Δεν την υπερασπίζομαι, γιατί είναι ένας “σκοτεινός” χαρακτήρας η Μπελίνα. Είναι, όμως, στην πραγματικότητα, κακιά αυτή η Μπελίνα, η οποία έχει έναν σύζυγο που δεν την προσέχει ποτέ και το μόνο που θέλει από αυτήν είναι να τον νταντεύει; Που συνεχώς της γκρινιάζει; Που είναι βρώμικος; Που δεν της έχει δώσει ποτέ θαλπωρή και το μόνο που της υπόσχεται είναι χρήματα όταν πεθάνει; Και, τελικά, αυτός δεν πεθαίνει ποτέ, γιατί δεν είναι στα αλήθεια άρρωστος;».

«Μπόρεσα να ανακαλύψω διαφορετικές πτυχές του ρόλου, αναλόγως με το τι με εμπνέει ο παρτενέρ»

Τον ρόλο του Αργκάν, του «κατά φαντασίαν ασθενούς», ερμηνεύει ο Καλλιτεχνικός Διευθυντής του ΚΘΒΕ, Αστέριος Πελέκης, σε διπλή διανομή με τον Γρηγόρη Παπαδόπουλο. Πώς λειτούργησε αυτό για την ίδια;

«Για μένα αυτό ήταν ένα μεγάλο δώρο, οφείλω να ομολογήσω. Είναι δύο εξαιρετικοί ηθοποιοί. Είναι δώρο, γιατί μπόρεσα να ανακαλύψω διαφορετικές πτυχές του ρόλου, αναλόγως με το τι με εμπνέει ο παρτενέρ. Επειδή είναι, στην ουσία, μια συζυγική σχέση

αυτό που αποδίδουμε σκηνικά, εκείνο που ερευνήσαμε είναι να προκύψει όσο πιο βιωμένη αυτήν η σχέση. Να μην μείνουμε στα κλισέ. Ανοίξαμε πολλές πτυχές πάνω σε αυτό το ντουέτο. Πιστεύουμε ότι, σκηνικά, αν οι ρόλοι συγκρούονται, οφείλεις να αγαπάς πάρα πολύ τον ηθοποιό που παίζει αυτόν τον ρόλο. Κι εγώ αυτήν την αγάπη την πήρα από τους παρτενέρ μου.

Ήταν μια υπέροχη συγκυρία έρευνας και παράστασης όλο αυτό που συμβαίνει. Δουλεύω με πολλή αφοσίωση κι αυτό είναι που μας κρατάει και στο θέατρο: ότι γνωρίζουμε ανθρώπους και συνδεόμαστε μαζί τους με πολύ σεβασμό, με ήθος και θαυμασμό. Είναι πολύ ωραίο όταν η τέχνη αντιμετωπίζει τους ανθρώπους με αγάπη και πίστη», υπογραμμίζει η ηθοποιός στο TheOpinion.

«Θεωρώ ότι έχουμε πάρα πολύ υψηλό επίπεδο πολιτισμού»

Μιλώντας για την πνευματική δουλειά, που απαιτείται, τον κόπο και την αγάπη, επανέφερα στη συζήτηση –κάτι που, πια, έχω την αίσθηση ότι το συζητάμε σπανίως οι εκτός του χώρου- τη «θύελλα» που έφερε η υπογραφή του Προεδρικού Διατάγματος λίγο πριν την εκπνοή του προηγούμενου έτους.

«Αυτό το κύμα που ξεκίνησε δεν πρόκειται να ησυχάσει. Εδώ και πολλά χρόνια υπάρχει αυτή η απαξίωση στον πολιτισμό. Σε πολλούς σημαντικούς τομείς του κοινωνικού κράτους υπάρχει αυτή η υποτίμηση στη χώρα μας.

Δεν είμαι από τους ανθρώπους που απαξιώνω την Ελλάδα σαν προσφορά. Θεωρώ ότι έχουμε πάρα πολύ υψηλό επίπεδο πολιτισμού. Αυτήν τη στιγμή, καλλιτεχνικά, στην Ελλάδα νομίζω ότι, πραγματικά, έχουμε απίστευτες δυνάμεις. Έχουμε υπέροχα πράγματα

να δημιουργήσουμε, γι 'αυτό και δεν είμαι καθόλου απαισιόδοξη. Νομίζω ο πολιτισμός μπορεί να ανθίσει, όπως έχει ανθίσει και θα ξαναθίσει. Και συνεχώς βρισκόμαστε σε αυτόν τον αγώνα. Οπότε, καθετί συμβαίνει είναι προς όφελος όχι των ηθοποιών ή των αντίστοιχα μεμονωμένων κλάδων, είναι προς όφελος όλων των ανθρώπων.

Όχι μόνον δεν έχει ξεχαστεί, αλλά εκκρεμεί. Κι είμαστε παρούσες και παρόντες και αφουγκραζόμαστε την κοινωνία. Και, ανά πάσα στιγμή, θα διεκδικήσουμε για όλους ό, τι καλύτερο γίνεται, προκειμένου να νιώθουμε ότι δεν είμαστε προϊόντα που εξαγοράζονται ή που είναι για να υπηρετούν απλώς μια "μηχανή". Καλώς έγινε ό, τι έγινε. Μακάρι να έχουμε πιο σταθερά αποτελέσματα. Κυρίως να υπάρξει η αναγνώριση των καλλιτεχνών, ότι είμαστε νόμιμοι επαγγελματίες. Δεν είμαστε χομπίστες», σημειώνει η Πολυξένη Σπυροπούλου στο TheOpinion.

«Η Επίδαυρος είναι ιερός τόπος»

Αναφορικά με τα μελλοντικά επαγγελματικά της σχέδια, θα συμμετέχει στην τραγωδία του Ευριπίδη «Τρωάδες», την καλοκαιρινή παραγωγή του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος, σε σκηνοθεσία του Χρήστου Σουγάρη και μουσική Στέφανου Κορκολή, η οποία θα παρουσιαστεί και στο Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου 2023.

«Στη "δύση" του "κατά φαντασίαν ασθενούς" περνάμε στις "Τρωάδες", που είναι κι αυτό μία πάρα πολύ σπουδαία περιοχή για να εξερευνήσεις πράγματα για την ανθρωπότητα και τα συναισθήματα.

Είναι η έβδομη φορά που θα πάω Επίδαυρο για να παίξω. Είναι πάντα μαγικός ο τόπος, είναι ιερός τόπος», αποκαλύπτει η Πολυξένη Σπυροπούλου στο TheOpinion.

Πριν από αυτό, όμως, στο πλαίσιο της «Ανοιχτής Θεατρικής Σκηνής της Πόλης 2023», η Casa Bianca «παίρνει» ζωή ξανά μέσα από γράμματα, επιστολές και αποσπάσματα ημερολογίων, καθώς, στις 22 Μαΐου, με τους συνεργάτες της θα παρουσιάσει την performance «Dear You Αγαπημένο Μου».

Πληροφορίες

«Ο κατά φαντασίαν ασθενής», του Μολιέρου

Μονή Λαζαριστών, Σκηνή Σωκράτης Καραντινός (Κολοκοτρώνη 25-27, Σταυρούπολη)

Ημέρες και ώρες παραστάσεων (έως τις 14 Μαΐου): Τετάρτη στις 19.00, Πέμπτη-Παρασκευή στις 21.00, Σάββατο στις 18.00 & 21.00, Κυριακή στις 19.00

Για εισιτήρια, δείτε εδώ

Πληροφορίες – κρατήσεις στο Τ.: 2315 200 200 και στα εκδοτήρια του ΚΘΒΕ

Διάρκεια: 1 ώρα και 50' (η παράσταση έχει διάλειμμα)

Συντελεστές

Μετάφραση: Ιωάννης Πολέμης

Σκηνοθεσία: Θοδωρής Αμπαζής

Σκηνικά-κοστούμια: Ελένη Μανωλοπούλου

Μουσική: Νίκος Κυπουργός

Επιμέλεια κίνησης: Ηλέκτρα Καρτάνου

Φωτισμοί: Αλέκος Αναστασίου

Βοηθός σκηνοθέτη: Εύη Σαρμή

Βοηθός σκηνογράφου-ενδυματολόγου: Έμιλυ Κουκουτσάκη

Οργάνωση παραγωγής: Εύα Κουμανδράκη

Παίζουν οι ηθοποιοί (με σειρά εμφάνισης)

Αστέριος Πελέκης (Αργκάν, σε διπλή διανομή), Γρηγόρης Παπαδόπουλος (Αργκάν, σε διπλή διανομή), Τζωρτζίνα Δαλιάνη (Τουανέττα), Φιόνα Γεωργιάδη (Αγγελική), Πολυξένη Σπυροπούλου (Μπελίνα), Βασίλης Παπαδόπουλος (Κλεάνθης), Πέρης Μιχαηλίδης (Κύριος Διαφουαρούς), Δημήτρης Διακοσάββας (Θωμάς Διαφουαρούς), Θάνος Κοντογιώργης (Βεράλδος), Αντώνης Αντωνάκος (Κύριος Μπονφουά, Κύριος Φλεράν), Νίκος Καπέλιος (Κύριος Πυργκόν), Γλυκερία Ψαρρού (Λουίζα)

Χορός νοσοκόμων

Σταυρούλα Αραμπατζόγλου, Νατάσσα Δαλιάκα, Ζωή Ευθυμίου, Χρύσα Ζαφειριάδου, Ηλέκτρα Καρτάνου, Εύη Κουταλιανού, Χριστίνα Κωνσταντινίδου, Ελένη Μισχοπούλου, Βιβή Μισίτσκα

Μουσικοί επί σκηνής

Ανδρονίκη Δονουκαρά (βιολί), Μαριάνθη Θεμελή (τρομπέτα), Ιάσων Μπλέτσας (πιάνο), Βασιλική Ρουσομάνη (τσέλο)